

Sygn. akt II Cz 753/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Marian Raszewski

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużników M. W. i P. W. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie J. K. w sprawie KM 1255/14

z udziałem wierzyciela (...) S.A. /Oddział w P.

na skutek zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 8 września 2015r. w sprawie I Co 1001/15

postanawia:

oddalić zażalenie

SSO Barbara Mokras SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski

Dnia 10 grudnia 2015 roku

Sygn. akt II Cz 753/15

UZASADNIENIE

Postanowieniami z dnia 8 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie oddalił wniosek dłużników M. W. i P. W. o przywrócenie terminu do złożenia skargi na czynność komornika oraz odrzucił skargę, której braków nie uzupełniono w terminie.

W uzasadnieniu wskazano, iż dłużnicy nie wykazali, że opóźnienie w dokonaniu czynności nie zostało przez nich zawinione. Sąd Rejonowy zauważył, że choroba dłużniczki M. W. nie została uprawdopodobniona a nadto, że nawet wówczas nie było przeszkód, aby braki formalne uzupełnił drugi ze skarżących P. W.

Zażalenie na powyższe orzeczenia wnieśli dłużnicy M. W. i P. W. zaskarżając je w całości i domagając się ich zmiany przez przywrócenie terminu do wniesienia skargi oraz uchylenie postanowienia w zakresie odrzucenia skargi.

W uzasadnieniu zażalenia odnoszącego się do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu skarżący zarzucił naruszenie art. 168 §1 k.p.c. ponieważ oceniając możliwość podejmowania przez stronę skutecznych czynności nie wyjaśniono

okoliczności zaistniałej sytuacji, bowiem uszło uwadze Sądowi I instancji, że choroba jednego z małżonków, mogła się wiązać z potrzebą opieki współmałżonka..

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że żalący się uchybili terminowi do uzupełnienia barków skargi na czynność komornika, które uzupełnili wraz wniesieniem wniosku o przywrócenie terminu, tj. 3 września 2015r, gdy tymczasem termin ten upłynął 2 września 2015 r.

Jak zasadnie wskazał Sąd I instancji, zgodnie z brzmieniem art. 168 § 1 k.p.c., przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej nastąpić może jedynie jeżeli strona nie dokonała jej bez swojej winy. Brak winy w nie dokonaniu w terminie czynności procesowej przyjmuje się jedynie wówczas, gdy wystąpiły przeszkody niezależne od strony. Przesłanka ta podlega ocenie z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt II CZ 104/14, publ. LEX nr 1729689).

Analizując argumentację skarżących Sąd Okręgowy podziela ocenę dokonaną przez Sąd Rejonowy, iż dłużnicy w żaden sposób nie wykazała, aby choroba, na którą powołuje się dłużniczka M. W., uniemożliwiła jej i drugiemu ze skarżących należyte zadbanie o ich własne interesy. Podkreślenia wymaga, że brak winy z powodu choroby strony ma miejsce jedynie wówczas, gdy stan zdrowia uniemożliwił realnie podjęcie działania osobiście lub skorzystanie z pomocy innych osób (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2014 r., sygn. akt II CZ 69/14, publ. LEX nr 1622309).

W ocenie Sądu Okręgowego, a wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu, to nie Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie mające na celu uzyskanie dowodów potwierdzających istnienie dla strony przeszkód w dokonaniu czynności w wyznaczonym terminie, lecz to właśnie ta strona, zgodnie z art. 168 §1 k.p.c., winna uprawdopodobnić okoliczności, na które się powołuje we wniosku o przywrócenie terminu. Podobnie należy ocenić, jako nieuprawdopodobnione, twierdzenie skarżących, że choroba jednego z małżonków w terminie do dokonania czynności sądowej była tego rodzaju, że wiązała się potrzebą opieki przez współmałżonka.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski